HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

24 februarie 2022 *

„Recurs – Dumping – Importuri de produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina – Închiderea procedurii privind importurile din Serbia – Stabilirea existenței unui prejudiciu – Evaluarea cumulativă a efectelor importurilor provenite din mai multe țări terțe – Regulamentul (UE) 2016/1036 – Articolul 3 alineatul (4) – Închiderea procedurii fără instituirea de măsuri – Articolul 9 alineatul (2) – Caracterul «neglijabil» al importurilor – Pragul *de minimis* – Putere de apreciere a Comisiei”

În cauza C-226/20 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 29 mai 2020,

Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL, cu sediul în Bruxelles (Belgia), reprezentată de J. Killick și de G. Forwood, avocați,

recurentă,

celelalte părți din procedură fiind:

Comisia Europeană, reprezentată inițial de T. Maxian Rusche și de A. Demeneix, și ulterior de T. Maxian Rusche și G. Luengo, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade, cu sediul în Belgrad (Serbia), reprezentată de R. Luff, avocat,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din doamna K. Jürimäe (raportoare), președinta Camerei a treia, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a patra, domnii S. Rodin și N. Piçarra, judecători,

avocat general: domnul G. Pitruzzella,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

* Limba de procedură: engleza.

având în vedere procedura scrisă,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 2 septembrie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin recursul formulat, Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL (denumită în continuare „Eurofer"), solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 12 martie 2020, Eurofer/Comisia (T-835/17, denumită în continuare „hotărârea atacată", EU:T:2020:96), prin care acesta a respins acțiunea sa având ca obiect anularea în parte a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/1795 al Comisiei din 5 octombrie 2017 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia și Ucraina și de închidere a anchetei privind importurile de anumite produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Serbia (JO 2017, L 258, p. 24, rectificare în JO 2017, L 319, p. 81, denumit în continuare „regulamentul în litigiu").

Cadrul juridic

2 La data faptelor aflate la originea litigiului, dispozițiile care reglementau adoptarea de măsuri antidumping de către Uniunea Europeană figurau în Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, rectificare în JO 2016, L 44, p. 20), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2014 (JO 2014, L 18, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1225/2009").

3 La data adoptării regulamentului în litigiu, dispozițiile care reglementau adoptarea de măsuri antidumping de către Uniune figurau în Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21). În temeiul articolului 25 primul paragraf, acest regulament a intrat în vigoare la 20 iulie 2016. Conform articolului 24 primul paragraf, acesta a abrogat Regulamentul nr. 1225/2009.

4 În măsura în care, pe de o parte, dispozițiile materiale relevante ale Regulamentelor nr. 1225/2009 și 2016/1036 pentru prezenta cauză coincid și, pe de altă parte, hotărârea atacată și prezentul recurs se raportează numai la dispozițiile acestui din urmă regulament, motivele acestui recurs trebuie examinate în lumina dispozițiilor Regulamentului 2016/1036, fără a aduce atingere aplicării *ratione temporis* a Regulamentelor nr. 1225/2009 și 2016/1036 în prezenta cauză.

5 Considerentul (16) al Regulamentului 2016/1036, care a preluat în esență conținutul considerentului (15) al Regulamentului nr. 1225/2009, enunță:

„Examinările sau procedurile ar trebui închise atunci când marja de dumping este *de minimis* sau când prejudiciul este neglijabil și ca atare este necesar să se definească aceste situații. Atunci când trebuie impuse măsuri, este necesar să se prevadă încheierea examinării și că nivelul măsurilor

trebuie să fie inferior marjei de dumping în cazul în care această valoare inferioară este suficientă pentru a se elimina prejudiciul și să se precizeze metoda de calcul al nivelului măsurilor în cazul eșantionării.”

6 Articolul 3 din Regulamentul 2016/1036, intitulat „Stabilirea existenței unui prejudiciu”, care a reluat în esență dispozițiile articolului 3 din Regulamentul nr. 1225/2009, prevede la alineatele (3) și (4):

„(3) În ceea ce privește volumul importurilor care fac obiectul unui dumping, se analizează dacă a avut loc o creștere substanțială a importurilor care fac obiectul unui dumping, fie în cantități absolute, fie în raport cu producția sau cu consumul în Uniune. În ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, se analizează dacă a existat, în cazul importurilor care fac obiectul unui dumping asupra prețurilor, o subcotare semnificativă a prețului în raport cu prețul unui produs similar din industria Uniunii sau dacă aceste importuri au ca efect, în alt mod, diminuarea semnificativă a prețurilor sau împiedicarea în mod semnificativ a creșterii prețurilor care, altfel, s-ar fi produs. Unul sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de orientare.

(4) În cazul în care importurile unui produs provenite din mai multe țări fac simultan obiectul unor examinări antidumping, efectele acestor importuri nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât în cazul în care:

(a) marja de dumping stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis* în sensul articolului 9 alineatul (3) și în cazul în care volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil; și

(b) o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și concurența între produsele importate și produsul similar din Uniune.”

7 Articolul 5 din Regulamentul 2016/1036, intitulat „Deschiderea procedurii”, care a preluat în esență dispozițiile articolului 5 din Regulamentul nr. 1225/2009, prevede la alineatul (7):

„Elementele de probă privind dumpingul și prejudiciul sunt examinate în același timp pentru a decide dacă se va deschide sau nu o examinare. O plângere este respinsă atunci când elementele de probă privind dumpingul sau prejudiciul sunt insuficiente pentru a justifica declanșarea procedurilor. Nu trebuie inițiată o procedură împotriva țărilor ale căror importuri reprezintă un segment al pieței mai mic de 1 %, cu excepția cazului în care, împreună, aceste țări reprezintă 3 % sau mai mult din consumul la nivelul Uniunii.”

8 Potrivit articolului 9 alineatele (1)-(3) din Regulamentul 2016/1036, care a preluat în esență dispozițiile articolului 9 din Regulamentul nr. 1225/2009:

„(1) În cazul în care o plângere este retrasă, procedura poate fi încheiată, cu excepția cazului în care încheierea ei nu este în interesul Uniunii.

(2) Atunci când nu sunt necesare măsuri de protecție, examinarea sau procedura se încheie. Comisia [Europeană] încheie examinarea în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3).

(3) În cazul procedurilor inițiate în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (9), prejudiciul este în mod normal considerat neglijabil atunci când importurile în cauză reprezintă mai puțin decât volumele specificate în articolul 5 alineatul (7). Aceste proceduri se încheie de îndată dacă se stabilește că marja de dumping, exprimată în procente din prețurile de export, este mai mică de 2 %, numai examinarea fiind închisă atunci când marja este mai mică de 2 % pentru exportatorii individuali și aceștia rămânând supuși procedurii și putând face obiectul unei noi examinări cu ocazia oricărei reexaminări ulterioare efectuate pentru țara respectivă în temeiul articolului 11.”

9 Articolul 20 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 2016/1036, care a preluat în esență dispozițiile articolului 20 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1225/2009, are următorul cuprins:

„(1) Reclamanții, importatorii și exportatorii, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare pot cere să fie informați cu privire la detaliile referitoare la faptele și motivele principale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii. Cererile de informare trebuie adresate în scris de îndată ce au fost instituite măsuri provizorii și informația trebuie transmisă în scris cât mai repede posibil.

(2) Părțile menționate la alineatul (1) pot cere o informare finală cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande instituirea de măsuri definitive sau închiderea unei examinări sau a unei proceduri fără instituirea de măsuri; o atenție specială trebuie acordată informării cu privire la faptele sau considerațiile diferite de cele utilizate pentru măsurile provizorii.”

Istoricul litigiului

10 Istoricul litigiului este expus la punctele 1-12 din hotărârea atacată. Pentru analizarea prezentei cauze, acesta poate fi rezumat după cum urmează.

11 În urma unei plângeri depuse la 23 mai 2016 de Eurofer, Comisia Europeană a deschis o anchetă antidumping privind importurile în Uniunea Europeană a anumitor produse plate laminate la cald din fier, din oțel nealiat sau din alte oțeluri aliate, originare din Brazilia, Iran, Rusia, Serbia și Ucraina.

12 La 7 iulie 2016, Comisia a publicat un aviz de deschidere a unei proceduri antidumping privind aceste importuri (JO 2016, C 246, p. 7), în conformitate cu Regulamentul nr. 1225/2009.

13 Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2015 și 30 iunie 2016 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a privit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și sfârșitul perioadei de anchetă.

14 În avizul de deschidere a anchetei, menționat la punctul 12 din prezenta hotărâre, Comisia a precizat că era posibil să efectueze o eșantionare a părților interesate în conformitate cu dispozițiile relevante ale Regulamentului nr. 1225/2009. În ceea ce privește producătorii din Uniune, eșantionul final includea șase dintre aceștia din cinci state membre și reprezenta peste 45 % din producția Uniunii, și anume:

– ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Germania);

– Tata Steel IJmuiden BV (Velsen-Noord, Țările de Jos);

– Tata Steel UK Limited (Port Talbot, Țara Galilor de sud, Regatul Unit);

– ArcelorMittal Méditerranée SAS (Fos-sur-Mer, Franța);

– ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (Dunkerque, Franța) și

– ArcelorMittal España SA (Gozón, Spania).

15 Au fost efectuate vizite de verificare în temeiul articolului 16 din Regulamentul 2016/1036 la sediile producătorilor în cauză.

16 La 4 aprilie 2017, Comisia a informat toate părțile interesate prin intermediul unui document de informare (denumit în continuare „documentul de informare”) că a dispus continuarea anchetei fără instituirea de măsuri provizorii la importurile în Uniune vizate de anchetă. Documentul respectiv conținea faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora Comisia a decis continuarea anchetei fără instituirea de măsuri provizorii. După comunicarea acestui document, părțile interesate au depus observații scrise privind informațiile și concluziile comunicate. Au fost audiate părțile interesate care au solicitat acest lucru.

17 La 4 mai 2017, a avut loc o audiere a Eurofer în prezența consilierului-auditor pentru proceduri comerciale. La 8 iunie 2017, a avut loc o a doua audiere a Eurofer.

18 Între 29 mai și 9 iunie 2017, au fost efectuate cinci vizite de verificare suplimentare la sediile următoarelor părți interesate aflate pe teritoriul Uniunii:

– ThyssenKrupp Steel Europe (Duisburg) (producător din Uniune);

– HUS Ltd (Plovdiv, Bulgaria) (utilizator, membru al unui consorțiu numit „Consortium for Imports of Hot-Rolled Flats”, consorțiu pentru importurile de produse plate laminate la cald);

– Technotubi SpA (Alfianello, Italia) (utilizator, membru al consorțiului vizat la liniuța precedentă);

– un utilizator italian care nu este membru al acestui consorțiu și care a solicitat păstrarea anonimatului și

– Eurofer.

19 În urma informării finale din 17 iulie 2017 (denumită în continuare „informarea finală”), a avut loc o altă audiere a Eurofer la 27 iulie 2017 în prezența consilierului-auditor pentru proceduri comerciale.

20 În urma unei audieri din 3 august 2017 a unui producător-exportator iranian, Comisia a efectuat un nou calcul al dumpingului și noi calcule bazate pe acesta. Părțile au fost informate cu privire la revizuirea respectivă prin intermediul unui act adițional de informare finală la 4 august 2017.

21 La 5 octombrie 2017, Comisia a adoptat regulamentul în litigiu.

22 Articolul 2 din acest regulament prevede că „[p]rocedura antidumping privind importurile în Uniune de produs în cauză originar din Serbia se încheie, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul [2016/1036]”.

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

23 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 29 decembrie 2017, Eurofer a formulat o acțiune având ca obiect anularea în parte a regulamentului în litigiu.

24 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 17 aprilie 2018, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (denumită în continuare „HBIS Serbia”) a formulat o cerere de intervenție în procedura în fața Tribunalului în susținerea concluziilor Comisiei. Prin Ordonanța din 12 iulie 2018, președintele Camerei a opta a Tribunalului a admis această intervenție. Anumitor date cuprinse în cererea introductivă în primă instanță li s-a aplicat un regim de confidențialitate față de HBIS Serbia.

25 În susținerea acțiunii formulate, Eurofer a invocat trei motive. Primul motiv era întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o eroare de drept, ca urmare a deciziei Comisiei de a nu cumula importurile din Serbia, în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036. Al doilea motiv era întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o eroare de drept, ca urmare a aprecierii Comisiei că măsurile de protecție împotriva Republicii Serbia nu erau „necesare”, chiar în lipsa cumulului. Al treilea motiv era întemeiat pe o încălcare a articolului 20 alineatul (2) din regulamentul menționat, a dreptului său la informare și a dreptului său la apărare, precum și pe încălcarea dreptului la bună administrare, consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât Comisia a refuzat să comunice datele de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative pentru exportatorul sârb.

26 În ceea ce privește admisibilitatea acțiunii menționate, Tribunalul a răspuns la argumentele Comisiei prin care contesta această admisibilitate făcând trimitere la jurisprudența Curții rezultată în special din Hotărârea din 26 februarie 2002, Consiliul/Boehringer (C-23/00 P, EU:C:2002:118, punctele 51 și 52), potrivit căreia instanța Uniunii are dreptul de a aprecia dacă o bună administrare a justiției justifică respingerea pe fond a acțiunii, fără a se pronunța în prealabil asupra admisibilității sale, și a apreciat că în speță era justificată examinarea pe fond a acțiunii fără a se pronunța asupra admisibilității menționate.

27 Cu privire la fond, Tribunalul a respins argumentele Eurofer referitoare la a doua dintre condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036, referitoare la volumul importurilor care nu este neglijabil. Întrucât condițiile prevăzute de această dispoziție sunt cumulative, Tribunalul a respins în totalitate primul motiv de anulare.

28 În ceea ce privește al doilea motiv de anulare, Tribunalul a statuat că Eurofer nu demonstrase că Comisia a depășit marja de apreciere de care dispunea în cadrul aplicării articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036. El a respins critica întemeiată pe o examinare superficială și parțială a importurilor provenite din Serbia și, prin urmare, al doilea motiv în totalitate, ca fiind nefondate.

29 În ceea ce privește al treilea motiv de anulare, Tribunalul a statuat că, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, Eurofer a fost informată cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționa să se recomande închiderea

procedurii în ceea ce privește importurile provenite din Serbia fără instituirea de măsuri, că aceasta a avut posibilitatea de a-și exprima în mod util punctul de vedere și că în speță dreptul său la apărare a fost, așadar, respectat. Pe de altă parte, Tribunalul a respins argumentația Eurofer întemeiată pe analogia cu jurisprudența din domeniul dreptului concurenței. În plus, a apreciat că, astfel cum rezultă din examinarea celui de al doilea motiv, Comisia examinase toate elementele relevante ale cauzei și, prin urmare, nu a încălcat principiul bunei administrări. În consecință, Tribunalul a respins acest al treilea motiv de anulare.

30 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a respins acțiunea formulată de Eurofer în totalitate.

Concluziile părților în fața Curții

31 Prin recursul formulat, Eurofer solicită Curții:

– anularea hotărârii atacate;

– anularea articolului 2 din regulamentul în litigiu;

– cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare și

– obligarea Comisiei și a HBIS Serbia la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță și recursului.

32 Comisia solicită Curții:

– anularea hotărârii atacate și declararea inadmisibilității acțiunii în primă instanță;

– respingerea recursului și

– obligarea Eurofer la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță și recursului.

33 HBIS Serbia solicită Curții:

– respingerea recursului și

– obligarea Eurofer la plata cheltuielilor de judecată efectuate de HBIS Serbia aferente procedurii în primă instanță și recursului.

34 Prin Ordonanța președintelui Curții din 2 septembrie 2020, Eurofer/Comisia (C-226/20 P, nepublicată, EU:C:2020:669), s-a admis cererea Eurofer de aplicare de către Curte a regimului de confidențialitate, în raport cu HBIS Serbia, informațiilor care figurează în anexa A.4 la recursul Eurofer, care corespund celor care au beneficiat deja de un tratament confidențial în cauza în care s-a pronunțat hotărârea atacată și care figurează în anexa la cererea introductivă în primă instanță formulată de Eurofer.

Cu privire la recurs

35 În susținerea recursului, Eurofer invocă patru motive. Primul motiv este întemeiat pe o eroare de drept, întrucât Tribunalul a interpretat articolul 3 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036 în sensul că Comisia dispune de o putere de apreciere pentru a considera că importurile care reprezintă o cotă de piață mai mare de 1 % sunt „neglijabile”. Al doilea motiv este întemeiat pe erori vădite de apreciere și pe o eroare de drept în ceea ce privește aprecierea potrivit căreia „volumul importurilor” provenite din Serbia era „neglijabil”, în sensul articolului 3 alineatul (4) din acest regulament. Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o eroare de drept în ceea ce privește concluzia potrivit căreia „nu sunt necesare măsuri de protecție” în sensul articolului 9 alineatul (2) din regulamentul menționat. Al patrulea motiv este întemeiat pe o eroare de drept, întrucât Tribunalul a concluzionat că Comisia nu era obligată să îi comunice datele privind subcotarea prețurilor și a prețurilor indicative.

Cu privire la primul motiv

Argumentația părților

36 Prin intermediul primului motiv, Eurofer susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a interpretat articolul 3 alineatul (4) litera (a) și articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 în sensul că Comisia dispune de o putere de apreciere pentru a considera că importurile care reprezintă o cotă de piață mai mare de 1 % sunt „neglijabile”, în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din acest regulament. Acest motiv vizează punctele 67, 68, 73, 74 și 78-80 din hotărârea atacată.

37 În primul rând, jurisprudența Tribunalului rezultată din Hotărârea din 25 ianuarie 2017, Rusal Armenal/Consiliul (T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, punctele 101-105), ar confirma că există „o relație de complementaritate” între articolul 3 alineatul (4) litera (a) și articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036. Astfel, potrivit interpretării corecte a articolului 3 alineatul (4) din acest regulament, ar trebui să se aplice pragul de 1 %, prevăzut la articolul 5 alineatul (7) din regulamentul menționat, ca prag obligatoriu pentru aprecierea caracterului „neglijabil” al volumului importurilor, în sensul articolului 3 alineatul (4) din același regulament. Această interpretare ar fi confirmată de practica decizională a Comisiei, la care Tribunalul ar face trimitere în special la punctele 73 și 74 din hotărârea atacată, precum și de nota explicativă a Comisiei din 21 septembrie 2000 adresată Comitetului pentru practici antidumping (grup ad-hoc privind punerea în aplicare) al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), astfel cum a fost citată la punctul 37 din hotărârea atacată, care ar reprezenta „cea mai bună interpretare a dreptului Uniunii de către Comisie”.

38 În al doilea rând, la punctele 65-68 și 79 din hotărârea atacată, Tribunalul nu ar furniza nicio motivare convingătoare în susținerea interpretării pe care o adoptă. *Primo*, lipsa, în articolul 3 alineatul (4), a unei trimiteri explicite la articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 nu ar însemna că aceste dispoziții nu pot fi coroborate. *Secundo*, faptul că articolul 5 alineatul (7) din acest regulament s-ar aplica în stadiul deschiderii anchetei, în timp ce articolul 3 alineatul (4) din regulamentul menționat s-ar aplica în stadiul anchetei înseși, nu ar fi un motiv suficient pentru a înlătura o interpretare coerentă a acestor două dispoziții. În această privință, ar fi logic ca aceleași norme să se aplice în aceste două stadii ale procedurii, ceea ce ar fi cazul și pentru alte dispoziții din același regulament. *Tertio*, larga putere de apreciere a Comisiei în materie de politică comercială comună ar fi lipsită de relevanță pentru a stabili dacă importurile provenite dintr-o

anumită țară sunt superioare pragului de 1 %, această problemă necesitând un răspuns cu caracter binar. *Quarto*, exemplele referitoare la importuri superioare unei cote de piață de 1 %, pe care Tribunalul s-a întemeiat la punctul 79 din hotărârea atacată, nu ar fi relevante pentru interpretarea articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036.

39 În al treilea rând, interpretarea Tribunalului ar fi contrară principiului securității juridice, în măsura în care această interpretare ar genera și o incertitudine cu privire la aspectul dacă pragul de 3 % prevăzut la articolul 5 alineatul (7) din acest regulament se aplică în același mod în stadiul deschiderii anchetei și în stadiul anchetei înseși. De asemenea, interpretarea Tribunalului potrivit căreia articolul 5 alineatul (7) din regulamentul menționat ar putea furniza orientări pentru interpretarea articolului 3 alineatul (4) din același regulament, fără a se considera însă că stabilește un prag obligatoriu, ar risca să determine o insecuritate juridică și ar constitui un element de presiune politică în cauzele de dumping. Potrivit unei astfel de interpretări, Comisia ar dispune de o largă putere de apreciere care ar fi supusă unui control jurisdicțional superficial.

40 Comisia susține că acest motiv este inoperant și, în orice caz, nefondat.

41 HBIS Serbia susține că motivul menționat nu este fondat.

Aprecierea Curții

42 Cu titlu introductiv, trebuie respins argumentul Comisiei întemeiat pe caracterul inoperant al prezentului motiv. Astfel, deși acest motiv vizează în special punctele 67, 68, 73, 74 și 78-80 din hotărârea atacată, din argumentația pe care Eurofer o dezvoltă în susținerea motivului menționat reiese cu claritate că aceasta urmărește în realitate să conteste în totalitate motivarea acestei hotărâri, prin care Tribunalul a înlăturat primul motiv de anulare, în măsura în care privește condiția prevăzută la articolul 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul 2016/1036, referitoare la caracterul neglijabil al volumului importurilor.

43 Pe fond, Eurofer susține în esență că Tribunalul s-a întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 3 alineatul (4) și a articolului 5 alineatul (7) din acest regulament, în măsura în care aceste dispoziții nu ar conferi Comisiei nicio putere de apreciere pentru a considera că importurile provenite din Serbia, întrucât ele reprezintă un volum mai mare de 1 %, sunt „neglijabile”, în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul menționat.

44 În această privință, trebuie amintit că, potrivit articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036, în cazul în care importurile unui produs provenite din mai multe țări fac simultan obiectul unor examinări antidumping, efectele acestor importuri nu pot face obiectul unei evaluări cumulative decât, pe de o parte, în cazul în care marja de dumping stabilită în raport cu importurile provenite din fiecare țară este superioară nivelului *de minimis*, în sensul articolului 9 alineatul (3) din acest regulament, iar volumul importurilor provenite din fiecare țară nu este neglijabil și, pe de altă parte, în cazul în care o evaluare cumulativă a efectelor importurilor este adecvată, având în vedere condițiile de concurență între produsele importate și condițiile de concurență între produsele importate și produsul similar din Uniune.

45 Astfel cum Tribunalul a arătat în mod întemeiat la punctul 51 din hotărârea atacată, articolul 3 alineatul (4) din acest regulament prevede în esență trei condiții pentru a se permite o evaluare cumulativă a importurilor provenite din mai multe țări care fac simultan obiectul unor anchete antidumping și este suficient ca una dintre aceste trei condiții să nu fie îndeplinită pentru ca o astfel de evaluare să fie exclusă.

46 În speță, numai a doua dintre aceste condiții, și anume cea referitoare la un volum al importurilor care nu este neglijabil, face obiectul prezentei cauze.

47 În primul rând, din înșiși termenii articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul 2016/1036 reiese că această dispoziție nu face nicio trimitere, în ceea ce privește această condiție, la articolul 5 alineatul (7) din acest regulament și nici la vreo altă dispoziție din regulamentul menționat.

48 Astfel cum Tribunalul a arătat în mod întemeiat la punctul 63 din hotărârea atacată, spre deosebire de prima parte a articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul 2016/1036, care definește prima condiție, referitoare la marja de dumping, în mod precis, printr-o trimitere la nivelul *de minimis* prevăzut la articolul 9 alineatul (3) din acest regulament, a doua parte a articolului 3 alineatul (4) litera (a) din regulamentul menționat nu face nicio trimitere și impune doar ca volumul importurilor provenite din fiecare țară să nu fie „neglijabil”, fără a defini în mod precis acest termen.

49 Din acestea rezultă că, în lipsa unei trimiteri exprese la pragul de 1 %, prevăzut la articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036, legiuitorul Uniunii nu a impus ca, în vederea îndeplinirii celei de a doua condiții prevăzute la articolul 3 alineatul (4) litera (a) din acest regulament, caracterul neglijabil al importurilor să se aprecieze, în mod imperativ, în raport cu acest prag.

50 În al doilea rând, trebuie să se constate că articolul 3 alineatul (4) și articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 urmăresc finalități diferite în cadrul procedurii prevăzute de acest regulament.

51 Tribunalul a statuat, în această privință, în mod întemeiat, la punctul 66 din hotărârea atacată, că articolul 5 alineatul (7) din regulamentul menționat privește un stadiu al anchetei diferit de cel care este reglementat de articolul 3 alineatul (4) din același regulament.

52 Astfel, potrivit articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036, în cazul în care pragul de 1 % prevăzut de această dispoziție nu este atins, nu se deschide nicio procedură antidumping. Rezultă că această dispoziție are în vedere o etapă prealabilă deschiderii anchetei.

53 În schimb, articolul 3 alineatul (4) din același regulament privește importurile care fac deja obiectul unei anchete inițiate de Comisie în urma deschiderii procedurii, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din regulamentul menționat.

54 În acest context, astfel cum a arătat avocatul la punctul 52 din concluziile sale, deși nu este exclus ca pragul de 1 % prevăzut la articolul 5 alineatul (7) din același regulament să poată fi luat în considerare ca prag orientativ pentru a examina lipsa caracterului „neglijabil” al volumului importurilor prevăzut la articolul 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul 2016/1036, acest prag nu poate constitui totuși un prag imperativ, a cărui depășire să necesite să se considere că volumul importurilor provenite dintr-o anumită țară terță „nu este neglijabil”, în sensul acestei din urmă dispoziții.

55 În al treilea rând, interpretarea articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul 2016/1036 reținută de Tribunal este conformă cu puterea largă de apreciere recunoscută instituțiilor Uniunii de jurisprudența Curții în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială. O asemenea putere decurge din complexitatea situațiilor

economice și politice pe care aceste instituții trebuie să le examineze (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 septembrie 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, punctul 47 și jurisprudența citată) și privește în special stabilirea existenței unui prejudiciu cauzat industriei Uniunii în cadrul unei proceduri antidumping (Hotărârea din 10 iulie 2019, Caviro Distillerie și alții/Comisia, C-345/18 P, nepublicată, EU:C:2019:589, punctul 15, precum și jurisprudența citată).

56 În speță, astfel cum a arătat avocatul general în esență la punctul 51 din concluziile sale, deși pragul de 1 % prevăzut la articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 poate constitui o indicație pe care instanța Uniunii o poate lua în considerare în scopul exercitării controlului asupra aprecierilor efectuate de Comisie, în cadrul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din acest regulament, acest prag nu poate constitui un prag imperativ dincolo de care Comisia ar fi în imposibilitatea de a concluziona, indiferent de împrejurări, că importurile care fac obiectul unei anchete antidumping, provenite dintr-o țară, sunt neglijabile.

57 O asemenea interpretare a articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul 2016/1036 ar echivala, astfel, cu lipsirea acestei instituții de puterea de apreciere pe care i-o conferă această dispoziție pentru a aprecia caracterul neglijabil al importurilor, în vederea unei evaluări cumulative a importurilor unui produs provenite din mai multe țări care fac simultan obiectul unor anchete antidumping.

58 Prin urmare, din considerațiile care precedă rezultă că, la punctul 67 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat în mod întemeiat că articolul 5 alineatul (7) din acest regulament poate furniza orientări în ceea ce privește volumul neglijabil al importurilor, fără să se poată deduce însă de aici că, în cadrul articolului 3 alineatul (4) din regulamentul menționat, importurile provenite din țara în cauză, care reprezintă o cotă de piață mai mare de 1 %, nu ar putea fi considerate neglijabile.

59 Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentele invocate de Eurofer în susținerea prezentului motiv.

60 Mai întâi, în ceea ce privește argumentul potrivit căruia interpretarea de către Tribunal a articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul 2016/1036 ar fi contrară în esență practicii decizionale anterioare a instituțiilor Uniunii, este suficient să se arate că, potrivit jurisprudenței constante a Curții, o astfel de practică decizională nu poate fi luată în considerare în vederea interpretării unei dispoziții a acestui regulament (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 februarie 2021, RFA International/Comisia, C-56/19 P, EU:C:2021:102, punctul 79 și jurisprudența citată).

61 În continuare, în ceea ce privește conformitatea acestei interpretări cu nota explicativă menționată la punctul 37 din prezenta hotărâre, Tribunalul a statuat, la punctul 77 din hotărârea atacată, care nu este contestat în mod special în cadrul prezentului recurs, că această notă nu poate fi calificată drept „linii directoare” din care ar rezulta o autolimitare a puterii sale de apreciere.

62 În sfârșit, argumentele întemeiate pe faptul că interpretarea menționată ar fi contrară principiului securității juridice trebuie de asemenea să fie respinse.

63 Astfel, pe de o parte, având în vedere considerațiile prezentate la punctele 50-54 din prezenta hotărâre, argumentul Eurofer potrivit căruia aceeași interpretare ar conduce la incertitudini cu privire la interpretarea pragurilor prevăzute la articolul 5 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036 nu poate fi primit. Pe de altă parte, astfel cum a subliniat avocatul general la punctul 57 din concluziile sale, interpretarea articolului 3 alineatul (4) litera (a) din acest regulament în sensul susținut de Eurofer ar însemna lipsirea de efect util a acestei dispoziții, în măsura în care, conform articolului 5 alineatul (7) din regulamentul menționat, în principiu nu se deschide o procedură împotriva țărilor ale căror importuri reprezintă o cotă de piață mai mică de 1 %.

64 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, primul motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentația părților

65 Prin intermediul celui de al doilea motiv, Eurofer susține că aprecierea Tribunalului potrivit căreia volumul importurilor provenite din Serbia era „neglijabil” în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul 2016/1036 este afectată de o eroare de drept. Acest motiv vizează punctele 81-85 din hotărârea atacată și este împărțit în trei aspecte.

66 Prin intermediul primului aspect al motivului menționat, aceasta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 81-83 din hotărârea atacată, prin includerea unor elemente de preț în aprecierea caracterului „neglijabil” al volumului importurilor, deși ar trebui efectuată numai o apreciere cantitativă a volumelor.

67 Cele trei elemente necesare pentru evaluarea cumulativă în temeiul articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036 ar fi fost amintite în mod întemeiat la punctele 50 și 51 din această hotărâre. Al doilea dintre aceste elemente ar privi volumul importurilor, al căror caracter „neglijabil” ar trebui să se întemeieze pe cotele de piață, iar nu pe prețul acestor importuri. Acesta din urmă ar face obiectul celui de al treilea dintre elementele menționate, iar regulamentul menționat ar face în mod clar o distincție între aceste două aspecte. Or, Tribunalul ar fi confundat două noțiuni distincte și, în consecință, și-ar fi întemeiat raționamentul în ceea ce privește caracterul neglijabil al volumului importurilor pe o considerație nerelevantă.

68 Prin intermediul celui de al doilea aspect al prezentului motiv, invocat în subsidiar, Eurofer susține că, în orice caz, Tribunalul nu a aplicat în mod corect criteriile pe care le enunță la punctul 82 din hotărârea atacată, care permit să se aprecieze acest caracter neglijabil. Astfel, prin faptul că nu a ținut seama, în analiza sa, de subcotarea prețurilor și a prețurilor indicative, Comisia nu ar fi luat în considerare toate elementele de probă relevante, astfel cum ar impune articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul 2016/1036. În consecință, Tribunalul ar fi săvârșit, la punctul 83 din hotărârea atacată, o eroare de drept atunci când a confirmat abordarea Comisiei.

69 Prin intermediul celui de al treilea aspect al aceluiași motiv, Eurofer susține că Tribunalul a săvârșit de asemenea, la punctele 83 și 85 din hotărârea atacată, o eroare vădită de apreciere și a denaturat elementele de probă atunci când a constatat că prețurile medii asociate volumului care corespundea unei cote de piață neimportante susțineau constatarea caracterului neglijabil al volumului importurilor în cauză. Eurofer recunoaște că prețul mediu al importurilor provenite din Serbia era mai mare decât cel al importurilor provenite din alte țări. Cu toate acestea,

elementele de probă depuse la dosar ar indica în mod clar că prețul mediu al producătorului sârb unic ar fi practic identic cu cel aplicat de doi dintre ceilalți exportatori în privința cărora au fost instituite taxe antidumping de către Comisie.

70 Comisia apreciază că prezentul motiv este inoperant și că, în orice caz, fiecare dintre cele trei aspecte este lipsit de temei. În opinia Comisiei, al treilea dintre aceste aspecte este de altfel în parte inadmisibil.

71 HBIS Serbia susține că acest motiv trebuie respins ca nefondat.

Aprecierea Curții

72 Trebuie să se constate că, astfel cum susține Comisia, prezentul motiv este inoperant.

73 Astfel, acest motiv urmărește în special să conteste punctele 81-84 din hotărârea atacată.

74 La punctul 81 din această hotărâre, Tribunalul a statuat că, în mod întemeiat, Comisia a putut aprecia în considerentul (248) al regulamentului în litigiu că faptul că prețurile de vânzare medii din Serbia în cursul perioadei de anchetă au fost în mod semnificativ mai mari decât prețurile de vânzare medii din alte patru țări în cauză este încă o dovadă că volumul mic al importurilor nu cauzează un prejudiciu industriei din Uniune.

75 Desigur, la punctul 82 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că problema caracterului neglijabil al volumului importurilor, în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul 2016/1036, nu se limitează doar la examinarea cantității acestui volum, ci se extinde la examinarea calității sale, și anume la celelalte elemente indicative pentru efectele pe care volumul menționat le poate produce, precum prețurile asociate acestor importuri.

76 Cu toate acestea, astfel cum reiese în special din cuprinsul punctului 69 din hotărârea atacată, în considerentul (232) al regulamentului în litigiu, Comisia a constatat în esență că volumul importurilor provenite din Serbia a fost considerat neglijabil, în temeiul articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036, în măsura în care, pe de o parte, acest volum era foarte apropiat de pragul de 1 % prevăzut la articolul 5 alineatul (7) din acest regulament, sub care nu este deschisă nicio anchetă de Comisie, și, pe de altă parte, volumul menționat era semnificativ inferior celui al importurilor provenite din fiecare dintre celelalte patru țări în cauză.

77 Prin urmare, chiar presupunând că, astfel cum susține Eurofer, raționamentul Tribunalului de la punctele 81-84 din hotărârea atacată, referitoare la analiza prețurilor asociate importurilor în cauză, ar fi afectat de una sau de mai multe erori de drept, asemenea erori nu au efect asupra constatării efectuate la punctele 70 și 80 din această hotărâre, potrivit căreia, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, Comisia a putut să considere în speță că volumul importurilor provenite din Serbia rămânea neglijabil, în scopul aplicării articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036.

78 În aceste condiții, al doilea motiv, cu toate cele trei aspecte ale sale, trebuie respins ca fiind inoperant.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentația părților

79 Prin intermediul celui de al treilea motiv, Eurofer susține că, la punctele 109, 114, 120 și 121 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit mai multe erori de drept atunci când a validat concluzia Comisiei potrivit căreia, în speță, „nu sunt necesare măsuri de protecție”, în sensul articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036. Acest motiv este împărțit în două aspecte.

80 Prin intermediul primului aspect, Eurofer susține că, la punctul 114 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că o analiză detaliată în special a existenței unui dumping, în temeiul articolului 2 din Regulamentul 2016/1036, și a existenței unui prejudiciu, în temeiul articolului 3 din acest regulament, nu este întotdeauna necesară și că închiderea unei anchete sau a unei proceduri se poate impune, printre altele, numai pe baza marjei de dumping sau a volumului importurilor.

81 Eurofer arată că, deși articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036 nu precizează împrejurările în care „nu sunt necesare măsuri de protecție”, considerentul (16) al acestui regulament conține orientări clare, întrucât precizează că procedurile ar trebui închise „atunci când marja de dumping este *de minimis* sau când prejudiciul este neglijabil”. În aceste condiții, Tribunalul ar fi concluzionat în mod eronat, la punctul 114 din hotărârea atacată, că nu este necesară o apreciere a prejudiciului important potențial.

82 Articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul 2016/1036 ar fi lipsit de relevanță în această privință, în măsura în care ar prevedea două „praguri de siguranță” sub care cele două condiții formulate în considerentul (16) al acestui regulament ar fi, în principiu, îndeplinite. Or, în speță, importurile din Serbia nu ar respecta aceste praguri. În consecință, singura bază în temeiul căreia Comisia putea concluziona că nu era util să se adopte măsuri de protecție ar fi fost constatarea caracterului neglijabil al prejudiciului cauzat de importurile din Serbia, ceea ce ar fi impus Comisiei să verifice dacă aceste importuri ar fi putut contribui la cauzarea unui prejudiciu important, ținând seama de elementele de apreciere prevăzute la articolul 3 din Regulamentul 2016/1036.

83 Prin intermediul celui de al doilea aspect, Eurofer susține că, la punctele 115-121 din hotărârea atacată, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere atunci când a concluzionat că Comisia nu a depășit marja de apreciere de care dispunea în cadrul aplicării articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036. Potrivit Eurofer, nici volumul importurilor din Serbia, nici prețurile de vânzare medii nu puteau, în lipsa altor elemente, să justifice concluziile Comisiei.

84 Astfel, în ceea ce privește volumul importurilor din Serbia care depășesc pragul de 1 % prevăzut la articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul 2016/1036, interpretat în lumina articolului 5 alineatul (7) din acest regulament, nu se poate prezuma că acest volum nu ar cauza niciun prejudiciu. În ceea ce privește recurgerea la prețurile medii ale importurilor, Comisia ar fi trebuit să ia în considerare nu numai aceste prețuri, ci și prețurile practicate de exportatorii din celelalte țări în cauză, precum și nivelurile de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative. În plus, faptul că Comisia nu a ținut seama de date relevante ar constitui o eroare vădită de apreciere. Aprecierea Comisiei nu ar fi ținut seama de marja de dumping ridicată a importurilor din Serbia, deși acest fapt era în mod vădit relevant pentru determinarea efectelor prejudiciabile ale acestor importuri, astfel cum ar reieși din articolul 3 alineatul (3) din acest regulament.

85 Comisia apreciază că prezentul motiv este în parte inadmisibil și, în orice caz, nefondat.

86 HBIS Serbia susține că motivul menționat trebuie respins ca nefondat.

Aprecierea Curții

87 Prin intermediul primului aspect al prezentului motiv, Eurofer susține în esență că, la punctul 114 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat în mod eronat că o analiză detaliată a existenței unui prejudiciu nu este întotdeauna necesară și că închiderea unei anchete sau a unei proceduri se poate impune, printre altele, exclusiv pe baza marjei de dumping sau a volumului importurilor.

88 În această privință, conform articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, atunci când nu sunt necesare măsuri de protecție, ancheta sau procedura se încheie. Din considerentul (16) al acestui regulament reiese că anchetele sau procedurile ar trebui închise atunci când marja de dumping este *de minimis* sau când prejudiciul este neglijabil.

89 În acest context, articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2016/1036 prevede, printre altele, că, în cazul procedurilor inițiate în conformitate cu articolul 5 alineatul (9) din acest regulament, prejudiciul este în mod normal considerat neglijabil atunci când importurile în cauză reprezintă mai puțin decât volumele specificate în articolul 5 alineatul (7) din regulamentul menționat, și anume o cotă de piață mai mică de 1 %.

90 Or, astfel cum a arătat avocatul general la punctul 100 din concluziile sale, articolul 9 alineatul (3) din același regulament nu poate fi interpretat în sensul că ar împiedica Comisia să considere că prejudiciul cauzat de importuri este neglijabil atunci când, precum în speță, volumul acestor importuri depășește cu puțin acest prag.

91 Astfel, din utilizarea locuțiunii adverbiale „în mod normal” rezultă că legiuitorul Uniunii a intenționat să lase Comisiei o anumită marjă de apreciere în evaluarea caracterului neglijabil al prejudiciului potențial care ar putea fi cauzat de importuri.

92 O astfel de interpretare este conformă cu puterea de apreciere recunoscută instituțiilor Uniunii în materie de măsuri de protecție comercială, care se extinde, astfel cum s-a amintit la punctul 55 din prezenta hotărâre, la stabilirea existenței unui prejudiciu cauzat industriei Uniunii în cadrul unei proceduri antidumping.

93 Prin urmare, Comisia este îndreptățită să considere că nu sunt necesare măsuri de protecție, în sensul articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, atunci când constată că importurile vizate de anchetă depășesc pragul de 1 % sub care prejudiciul cauzat de aceste importuri provenite dintr-o țară terță este considerat în mod normal neglijabil atunci când aceste importuri rămân foarte apropiate de acest prag, iar această instituție dispune de alte elemente care permit confirmarea caracterului neglijabil al importurilor respective.

94 În aceste condiții, marja de apreciere de care dispune Comisia îi permite să închidă ancheta numai în temeiul articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, fără a trebui să stabilească dacă aceleași importuri pot cauza un prejudiciu important în raport cu elementele prevăzute în special la articolul 3 alineatele (2) și (3) din acest regulament.

95 Având în vedere cele ce precedă, primul aspect al prezentului motiv trebuie, așadar, respins ca nefondat.

96 Prin intermediul celui de al doilea aspect al prezentului motiv, Eurofer susține în esență că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și o eroare vădită de apreciere la punctele 115-121 din hotărârea atacată, atunci când a validat constatarea Comisiei potrivit căreia, în speță, nu erau necesare măsuri de protecție.

97 Cu titlu introductiv, este necesar să se respingă argumentul Comisiei potrivit căruia acest aspect este inadmisibil, întrucât ar privi numai aprecierea faptelor efectuată de Tribunal fără să fie identificată vreo eroare de drept. Astfel, după cum a arătat avocatul general la punctul 105 din concluziile sale, la punctele 115-121 din hotărârea atacată, vizate de acest aspect, Tribunalul a formulat considerații de drept, iar argumentele invocate de Eurofer sunt îndreptate împotriva acestora.

98 Mai întâi, în ceea ce privește argumentul Eurofer potrivit căruia Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că Comisia nu a depășit marja de apreciere de care dispunea în cadrul aplicării articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, trebuie subliniat că, pentru aceleași motive cu cele care figurează la punctele 91-94 din prezenta hotărâre, acest argument trebuie considerat nefondat.

99 În continuare, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe faptul că, în lipsa luării în considerare a marjei de dumping pretins ridicate a importurilor din Serbia, concluzia Comisiei referitoare la lipsa necesității de a adopta măsuri de protecție ar fi afectată de o eroare vădită de apreciere, trebuie arătat că, astfel cum Tribunalul a statuat în mod întemeiat la punctele 110 și 111 din hotărârea atacată, articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036 lasă o anumită marjă de apreciere Comisiei, fără a preciza împrejurările în care aceasta poate concluziona că nu sunt necesare măsuri de apărare.

100 În aceste condiții, marja de dumping nu rezultă a fi o informație relevantă de care Comisia ar fi trebuit să țină seama în mod necesar pentru a concluziona în sensul lipsei necesității de a adopta măsuri de protecție.

101 În orice caz, trebuie să se constate că, în susținerea argumentației sale, Eurofer se limitează să arate că, având în vedere marja de dumping în cauză, ar fi „puțin probabil” ca efectul importurilor în cauză să fie neglijabil, astfel încât aceasta să nu prezinte niciun element concret și precis care să permită să se concluzioneze că Tribunalul ar fi trebuit să considere că raționamentul Comisiei era afectat de o eroare vădită de apreciere.

102 În sfârșit, astfel cum a subliniat avocatul general la punctul 109 din concluziile sale, trebuie înlăturat argumentul întemeiat pe neluarea în considerare de către Comisie a datelor referitoare la subcotările prețurilor și a prețurilor indicative ale produselor din Serbia, în măsura în care acest argument impune, contrar celor statuate la punctul 94 din prezenta hotărâre, efectuarea de către Comisie a unei verificări detaliate cu privire la existența unui prejudiciu înainte de a putea închide ancheta în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036.

103 Având în vedere considerațiile care precedă, al doilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins ca nefondat și, în consecință, acest motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al patrulea motiv

Argumentația părților

104 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, Eurofer susține că Tribunalul a săvârșit mai multe erori de drept atunci când a concluzionat că Comisia nu era obligată să comunice datele de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative pentru exportatorul sârb. Acest motiv vizează punctele 135-137, 141-146, precum și punctul 148 din hotărârea atacată și este împărțit în trei aspecte.

105 În cadrul primului aspect al acestui motiv, Eurofer susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că dreptul său la apărare nu a fost încălcat.

106 Respectarea dreptului la apărare nu s-ar limita la cunoașterea informațiilor pe care Comisia își întemeiază argumentația, conform articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, ci s-ar extinde la accesul la alte elemente relevante din dosarul Comisiei. În speță, datele referitoare la subcotarea prețurilor și a prețurilor indicative ar fi constituit informații esențiale, care permiteau să se demonstreze efectul importurilor în cauză, și necesare pentru a permite Eurofer să își facă cunoscut punctul de vedere cu privire la aspectul dacă aceste importuri au cauzat un prejudiciu industriei din Uniune și dacă constatarea Comisiei cu privire la caracterul neglijabil al acestui efect era corectă.

107 În cadrul celui de al doilea aspect al prezentului motiv, Eurofer susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 142 din hotărârea atacată, că, într-o anchetă antidumping, ea nu se poate prevala, în calitatea sa de reprezentantă a industriei Uniunii, de cerințele care decurg din dreptul la apărare. Această concluzie nu s-ar baza pe niciun temei juridic și nu și-ar găsi niciun temei în jurisprudența Curții și a Tribunalului.

108 Prin intermediul celui de al treilea aspect al aceluiași motiv, Eurofer susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat, la punctul 146 din hotărârea atacată, că Comisia nu a încălcat principiul bunei administrări consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În cazul în care al doilea sau al treilea motiv de recurs ar fi admis, ar trebui de asemenea să fie admise argumentele invocate de Eurofer întemeiate pe încălcarea principiului bunei administrări. În plus, Eurofer consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, la punctul 148 din hotărârea atacată, întrucât nu a obligat Comisia să prezinte elementele de probă referitoare la subcotarea prețurilor și a prețurilor indicative.

109 Comisia și HBIS Serbia susțin că al patrulea motiv de recurs este în parte nefondat și în parte inoperant.

Aprecierea Curții

110 Potrivit alineatului (2) al articolului 20 din Regulamentul 2016/1036, părțile menționate la alineatul (1) al acestui articol, printre care se numără o asociație reprezentativă, precum Eurofer, pot solicita o informare finală cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționează să se recomande închiderea unei anchete sau a unei proceduri fără instituirea de măsuri.

111 Este necesar să se constate că cele trei aspecte ale prezentului motiv se întemeiază pe premisa potrivit căreia datele de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative constituiau informații care ar fi trebuit luate în considerare de Comisie în vederea aplicării articolului 3 alineatul (4) litera (a) și a articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2016/1036.

112 Or, astfel cum reiese din analiza celui de al doilea motiv de recurs, Tribunalul a putut statua în mod justificat că în mod întemeiat Comisia a decis să închidă procedura privind importurile provenite din Serbia numai pe baza volumelor importurilor și a datelor referitoare la prețurile de vânzare medii, fără să analizeze datele privind subcotarea prețurilor și a prețurilor indicative.

113 În consecință, Tribunalul a statuat fără a săvârși o eroare de drept, la punctul 137 din hotărârea atacată, că, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036, Eurofer a fost informată cu privire la faptele și la considerațiile esențiale pe baza cărora se intenționa să se recomande închiderea procedurii în ceea ce privește importurile provenite din Serbia fără instituirea de măsuri, că aceasta a avut posibilitatea să își exprime în mod util punctul de vedere și că dreptul său la apărare a fost respectat în speță.

114 Pentru aceleași motive, Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a statuat, la punctul 146 din hotărârea atacată, că Comisia a examinat toate elementele relevante ale cauzei și că, prin urmare, aceasta nu încălcase principiul bunei administrări. De asemenea, Eurofer nu se poate întemeia pe faptul că, la punctul 148 din hotărârea atacată, Tribunalul a respins cererea sa de a prezenta datele referitoare la marjele de subcotare a prețurilor și a prețurilor indicative pentru Republica Serbia.

115 În aceste condiții, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la aspectul dacă, în ceea ce privește respectarea dreptului la apărare în procedurile de anchetă antidumping, trebuie să se facă o distincție între Eurofer și întreprinderile care riscă să li se aplice o sancțiune sau o taxă antidumping, al patrulea motiv trebuie respins ca nefondat.

116 Având în vedere considerațiile care precedă, întrucât niciunul dintre motivele prezentului recurs nu a fost admis, acesta trebuie respins în totalitate, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la argumentele Comisiei întemeiate pe inadmisibilitatea acțiunii în primă instanță.

Cu privire la cheltuielile de judecată

117 În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul nu este fondat, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

118 Întrucât Comisia și HBIS Serbia au solicitat obligarea Eurofer la plata cheltuielilor de judecată, iar Eurofer a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie și de HBIS Serbia.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

1) Respinge recursul.

2) **Eurofer, Association européenne de l'Acier, AISBL suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană și de HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade.**

Semnături